

במד"ר (פ' ל') כך התורה דינין מלפני:
ודינין מאחרי' והיא באמצע, וכן
הוא אומר באורח צדקה אהלך, התורה אומרת
באיזה נתיב אני מהלכת אהלך בדרכן של
עושי צדקה בתוך נתיבות משפט, התורה

באמצע ודינין מלפני' ודינין מאחרי' וכו'.
הפירוש כי לרגלי התרוממות התורה אין
העולם כדאי לה, אלא צדקה עשה הקב"ה עם
העולם שנתן להם את התורה, כמו צדקה
שאין לעני חוב על העשיר אלא העשיר נותן
לו מטוב לבבו שרוצה להשפיע, כך הוא ענין
נתינת התורה לעולם. אך באופן זה יש לומר
ששוב כל העולם שוים בה, מאחר שאיננה
מפאת המקבל כמו צדקה הניתנת לכל הנצרך
לה, על זה מסיים בתוך נתיבות משפט, שעל
זה יש משפט מיוחד מי הוא הראוי לצדקה
זה, ולא כל הרוצה ליטול את השם יבוא
ויטול. וזהו דינים מלפני', אם הוא ראוי אז
היא ערבה עליו ומהדר אחרי', ואם לאו כמה
נחשים ועקרבים שכיחין שמבלבלים את שכלו
עד שנעשית עליו כמשא ומרתיקים אותו
ממנה. ודינים לאחרי' היא שתהא מתקיימת
אצלו ומזינה את נפשו. והא למה זה דומה,
למזונות נעימים שצריכים לאצטומכא שמקבלת
את המזון ומוציאה ממנו חיות, היפוך מה
שכתוב (תהלים ק"ז) כל אוכל תתעב נפשמ
ומקיאה אותו לחוץ: